

var netop om, hvorvidt vi skulle forske isoleret, eller vi ligesom skulle gøre det lidt bredere.

Jeg mener da, at vore forskere – og for den sags skyld også vore studerende og undervisere – er dygtige mennesker. Vi må blot erkende, at Danmark jo ikke er verdens navle, og derfor kan der efter vor opfattelse være noget at hente i udlandet, altså i det internationale samarbejde, f.eks. i EU-regi.

Det vil efter min mening være en stor hjælp til forskere og lærere, at vi måske derfor kan sende gæstelærere og forskere på udenlandske universiteter og så også få udenlandske gæstelærere her til landet. Det er ikke et urimeligt krav, at når man er nået til de videregående uddannelser, skal man også kunne modtage og give undervisning på fremmede sprog – i det mindste på engelsk. Sådanne udvekslingsordninger tror jeg også vil være med til at gavne os alle, og derfor er jeg da enig med hr. Peter Duetoft i, at vi skal til at se lidt bredere på det her.

Så var der forskningsudgifterne. Der havde vi – i hvert fald VKZ – jo et udmærket alternativ om 150 pct. fradrag for forskningsudgifter, og det var simpelt hen for at gøre det skattemæssigt attraktivt at anvende økonomiske ressourcer til at stimulere private virksomheders forskning. Det synes jeg også er vigtigt at tage med. Man kan altså ikke i dag se så isoleret på dette debateme; der er mange aspekter i det.

Noget, som jeg også er blevet gjort bekendt med, er de skræddersyede opslag, universiteterne nu laver, når de skal ansætte nogle. Jeg ved, hr. Kjeld Rahbæk Møller tidligere har været inde på netop det dér misbrug, eller hvad man skal kalde det, der finder sted ved ansættelser.

Vi ved jo, at visse opslag er skræddersyede, fordi man vil have nogle bestemte ansat i systemet, så der var måske også noget at kigge på dér.

Lige til sidst skal jeg sige til CD, at jeg er fuldstændig enig i, at god faglig indsigt ikke altid bagefter giver sig udslag i den formidling, der skal til, men vi må jo nok ikke generalisere og sige, at det er sådan overalt. Jeg tror, det er rigtigt, at den, der har en god pædagogisk og en god faglig baggrund, bliver den bedste underviser.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det sidste er jeg da enig i. Derfor er det jo også noget mere fleksibelt, vi gerne vil satse på.

Om fradraget til erhvervsvirksomheder for forskning: Det lyder da meget fascinerende,

bortset fra at det jo så netop giver erhvervslivet styringsmuligheder med hensyn til, hvad der skal forskes i. Så vil man da netop kun opnå den forskning, som er direkte målrettet mod erhvervslivet, og ikke grundforskning, og det vil vi være betænkelige ved.

Hr. Frank Dahlgaard leverer jo et godt eksempel på, hvorfor CD aldrig i den borgerlige regerings tid kunne komme igennem med et 4-årigt gymnasium, selv om vi også sloges for det på det tidspunkt; men hr. Frank Dahlgaards argumentation imod det var da lidt underlig. Det kan godt være, at man ikke altid kigger ud ad vinduerne herinde, men hvis man gør det for at finde ud af, hvad der foregår i det danske samfund, vil selv hr. Frank Dahlgaard vel finde ud af, at en studentereksamen i dag bruges til meget forskelligt.

Jeg spørger bare, om det er reelt fortsat at have en studentereksamen, som skal bruges til mellemteknikeruddannelser, til nogle af erhvervsuddannelserne og på en lang række andre områder, samtidig med at den skal bruges af de unge mennesker, der satser målrettet på at komme ind på de længerevarende studier. Det er ikke, fordi vi ønsker niveauet i gymnasiet sat ned, eller at man ikke kan stramme det op, så man kan nå det på 3 år, eller hvad det er, hr. Frank Dahlgaard forsøgte at sige. Det drejer sig om, at vi ikke tror på, at man på én gang kan jage alle gymnasiaster igennem det samme system og så bagefter forvente, at nogle af dem skal kunne det specielle, der er nødvendigt for at satse på at gå på et universitet og blive uddannet dér.

Det er derfor, forslaget går ud på efter 2 år at genindføre, kan man sige den gamle realeksamen. Det er et lavere niveau, men et niveau, der er højt nok til, at man kan gå ud på en række mellemuddannelser. Derefter kan man lade dem, der virkelig målrettet kører efter universitetssystemet, gå de 2 år ekstra som forberedelse til det. Vi tror ikke på, at man kan gøre det hele på én gang.

Det er ikke et ønske om slaphed nogle steder, eller hvad ved jeg, det er en erkendelse af, at i dag er studentereksamen blevet adgangskrav til så mange forskellige ting, at man vel er nødt til at stramme det op på den måde, som vi har omtalt her. Men vi ved godt, at vi aldrig ville få det igennem sammen med Det Konservative Folkeparti, og det beklager vi.